

Maria

Ioan Popa

^^Și Maria a zis: „Sufletul meu mărește pe Domnul”^^

Preaslăvită, omagiată, cu multă bucurie,
În fiecare vară, an după an,
În cărți sfinte - mărturie -
În Biblie și în Coran.

Pentru toți, Întâia Moașă,
Calea dreaptă pentru crez,
Brațul sigur dat la nașă,
Mirul sfânt de la botez

Ne veghea în somn ușor...
Sănătoși și drăgălași,
În sânul casei - mărtisor...
Ne-a ajutat la primii pași!

Pași mărunți prin ploi și vânt,
Era ca o propteală...
Sfiala în suflet ne-a înfrânt
În prima zi de școală!

Și-n zborul ce l-a consimțit
Din cuib...din casa părintească,
La altar ne-a însoțit
Prin „Da” să ne orânduiască!

Cine, oare, nu-I-se plânse
În deznădejde și în teamă?...
Cine, oare, nu ceruse
Ajutorul Ei de mamă?!...

Dar Tu...ca bună mamă,
Care știi ce-i suferința,
Ne iartă!... Ne declamă!...
De Ți-am trădat credința!

Căci rău ne-am obstinat
Pentru mizerabile averi...și pentru bine!
Cu suflet laș și întinat...
Am cam uitat de Tine!

Femeia cereștilor iubiri,

Blândețea, mila și tăria...
Icoană sfântă din priviri,
Maica Domnului - Maria!